BENDROJO TEISMO (šeštoji kolegija) SPRENDIMAS

2010 m. vasario 10 d.*

Byloje T-344/07

O2 (Germany) GmbH & Co. OHG, įsteigta Miunchene (Vokietija), atstovaujama advokatų A. Fottner ir M. Müller,

ieškovė,

prieš

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujamą S. Schäffner,

atsakovę,

dėl ieškinio, pareikšto dėl 2007 m. liepos 5 d. VRDT ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 1583/2006-4), susijusio su prašymu įregistruoti žodinį žymenį „Homezone“ kaip Bendrijos prekių ženklą,

* Proceso kalba: vokiečių.

BENDRASIS TEISMAS (šeštoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas A. W. H. Meij, teisėjai V. Vadapalas ir L. Truchot (pranešėjas),

posėdžio sekretorius J. Palacio González, vyriausiasis administratorius,

susipažinęs su 2007 m. rugsėjo 10 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu ieškiniu,

susipažinęs su 2007 m. gruodžio 21 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu atsakymu į ieškinį,

įvykus 2008 m. gruodžio 18 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 2005 m. spalio 10 d. ieškovė *O2 (Germany) GmbH & Co. OHG*, remdamasi 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk.,1 t., p. 146), iš dalies pakeistu

[pakeistu 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 78, p. 1)], Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) pateikė Bendrijos prekių ženklo paraišką.

2 Prašomas įregistruoti prekių ženklas yra žodinis žymuo „Homezone“.

3 Prekės ir paslaugos, kurioms prašoma registracijos, priklauso peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti 9, 38 ir 42 klasėms.

4 2006 m. lapkričio 7 d. sprendimu, remdamasis Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b ir c punktais bei 2 dalimi [dabar – Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies b ir c punktai bei 2 dalis], ekspertas atmetė registracijos paraišką šioms prekėms ir paslaugoms:

— 9 klasė: „Garso ar vaizdo įrašymo, perdavimo ar atkūrimo aparatūra; magnetinės duomenų laikmenos; duomenų dorojimo įrenginiai ir kompiuteriai;“

— 38 klasė: „Telekomunikacijos; su telekomunikacijomis susijusios įrangos nuoma; paslaugų, susijusių su internetu teikiamomis paslaugomis, teikimas, t. y. visų rūšių informacijos ir pranešimų perdavimas; informacijos teikimo telefonu paslaugos, ypač tiesioginis sujungimas su prašomu adresatu, telefono numerių, adresų, fakso numerių teikimas; tinklo operatoriaus, informaciją perduodančio tarpininko ir prieigos teikėjo paslaugos, t. y. tarpininkavimas ir prieigos laiko prie duomenų

tinklo ir kompiuterinių, ypač internetinių duomenų bazių, suteikimas; prieigos prie kompiuterių tinko duomenų bazių suteikimas“;

— 42 klasė: „Inžinerijos paslaugos; kompiuterių programų rengimas; kompiuterių programų rengimo paslaugos; eksperto nuomonės teikimas; techninės konsultacijos ir ekspertizės teikimas; duomenų apdorojimo įrangos ir kompiuterių nuoma; telekomunikacijų įrangos techninis dizainas ir planavimas; tinklo operatoriaus, informaciją perduodančio tarpininko ir prieigos teikėjo paslaugos, t. y. prieigos prie duomenų tinklo ir kompiuterinių duomenų bazių suteikimas; tyrimai telekomunikacijų inžinerijos srityje; duomenų bazių įrangos atnaujinimas; informacijos saugojimas kompiuterių duomenų bazėse; duomenų bazių įrangos įdiegimas ir priežiūra; prieigos prie duomenų bazių laiko suteikimas“.

5 2006 m. gruodžio 1 d. ieškovė dėl šio sprendimo pateikė apeliaciją.

6 2007 m. liepos 5 d. sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) Ketvirtoji apeliacinė taryba atmetė apeliaciją ir paliko galioti eksperto sprendimą. Visų pirma Apeliacinė taryba nusprendė, kad pagal Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punktą draudžiama registruoti žodinį prekių ženklą „Homezone“. Jos nuomone, šį prekių ženklą sudarė tik nuorodos, kurios prekyboje galėjo žymėti aptariamų prekių ir paslaugų savybes. Apeliacinė taryba taip pat nurodė, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas net negalėjo atskirti atitinkamų prekių ir paslaugų pagal komercinę kilmę, todėl žodinis prekių ženklas, aiškiai tiesiogiai žymintis minėtų prekių ar paslaugų savybes, iš tikrųjų dėl šios priežasties neturėjo skiriamųjų požymių. Galiausiai ji nurodė, kad 7 straipsnio 1 dalies b ir c punktais grindžiamų atmetimo pagrindų negalima atmesti remiantis Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 3 dalimi (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 3 dalis). Kadangi ieškovė nepateikė įrodymų, jog prekių ženklas naudojamas Didžiojoje Britanijoje ir Airijoje, atmetimo pagrindai egzistuoja ne tik regionuose, kur kalbama vokiečių k., tačiau ir tuose, kur kalbama anglų kalba.

Šalių reikalavimai

7 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą,

— priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas, įskaitant dėl procedūros VRDT patirtas išlaidas.

8 VRDT Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

Dėl pirmą kartą Bendrajame Teisme pateiktų dokumentų priimtinumo

9 Norėdama pagrįsti savo atsakymą į vieną iš raštu užduotų Bendrojo Teismo klausimų, ieškovė per teismo posėdį pateikė įvairius dokumentus.

10 VRDT atkreipė dėmesį, kad šie dokumentai pateikti pavėluotai.

11 Kadangi atsakant į Bendrojo Teismo pateiktus klausimus nereikėjo pateikti kokio nors dokumento, į pirmą kartą šiame Teisme pateiktus dokumentus negalima atsižvelgti. Iš tikrųjų ieškinys Bendrajame Teisme susijęs su VRDT apeliacinių tarnybų sprendimų teisėtumo priežiūra Reglamento Nr. 40/94 63 straipsnio (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 65 straipsnis) prasme, todėl Bendrojo Teismo kompetencija nėra peržiūrėti faktines aplinkybes pagal pirmą kartą jam pateiktus dokumentus. Taigi minėti dokumentai, nenagrinėjant jų įrodomosios galios, yra atmestini (šiuo klausimu žr. 2005 m. lapkričio 24 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Sadas prieš VRDT – LTJ Diffusion (ARTHUR ET FELICIE)*, T-346/04, Rink. p. II-4891, 19 punktą ir 2008 m. lapkričio 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Nalocebar prieš VRDT – Limiñana y Botella (Limoncello di Capri)*, T-210/05, 16 punktą bei jame nurodytą teismų praktiką).

Dėl esmės

12 Grįsdama savo ieškinį ieškovė nurodo tris pagrindus. Pirmajame ieškinio pagrinde, susijusiame su Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punkto pažeidimu, ji teigia, kad, priešingai nei nusprendė Apeliacinė taryba, žodiniu žymeniu „Homezone“ nenurodomos prekės ir paslaugos, kurioms prašoma registracijos. Antrajame ieškinio pagrinde, susijusiame su Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkto

pažeidimu, ji tvirtina, kad darydama išvadą, jog žymuo neturi skiriamųjų požymių, Apeliacinė taryba rėmėsi tik žymens apibūdinamuoju pobūdžiu ir neįrodė, kad žymuo neturi skiriamųjų požymių. Pagaliau paskutiniame ieškinio pagrinde, susijusiame su Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 3 dalies pažeidimu, ji teigia, kad dėl naudojimo žymuo „Homezone“ įgijo skiriamuosius požymius.

Dėl pirmojo (ieškinio) pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punkto pažeidimu

— Šalių argumentai

13 Ieškovė tvirtina, kad Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punkte nustatytas atmetimo pagrindas taikomas tik prekių ženklams ir nuorodoms, tiesiogiai žyminčioms prekes ar paslaugas. Tam, kad galima būtų teigti, jog prekių ženklu yra nurodomos prekės ar paslaugos, reikia, kad šis nurodymas būtų toks aiškus ir akivaizdus, jog suinteresuotoji visuomenė nedelsiant ir be papildomų apmąstymų galėtų nustatyti konkretų ir tiesioginį ryšį tarp aptariamų prekių ir paslaugų bei prašomo įregistruoti prekių ženklo reikšmės. Reikia atsižvelgti į aplinkybę, kad atitinkama visuomenė, įskaitant specialistus, prekių ir paslaugų skiriamuosius žymenis suvokia taip, kaip juos mato, ir kad paprastai ji nėra linkusi nagrinėti žodžių, iš kurių sudaryti šie žymenys ir ieškoti juose kokios nors nuorodos į prekes ir paslaugas.

14 Ieškovės teigimu, Apeliacinė taryba neįrodė, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas atitinka šias sąlygas. Ji teigia, kad Apeliacinė taryba nenurodė, kodėl bendrinėje anglų ar vokiečių k. vartojamas žodis „homezone“, kuris neatlieka jokios su žymėjimu susijusios funkcijos, yra apibūdinamasis. Ieškovė taip pat nurodo, kad Apeliacinė taryba klaidingai nusprendė, kad vokiškai kalbanti visuomenė supras, jog „homezone“ arba „home zone“ reiškia „gyvenamąją vietovę“ arba „artimą vietovę“. Galiausiai ji teigia, kad Apeliacinė

taryba neįrodė, jog tarp žodžio „homezone“ ir aptariamų prekių ir paslaugų ar jų savybių egzistuoja tiesioginis ryšys.

15 VRDT atsako, kad žodiniu elementu „homezone“ gali būti žymimos atitinkamų prekių ir paslaugų savybės. VRDT teigimu, „homezone“ gali žymėti vietovę, kur taikomas mažesnis tarifas, panašus į fiksuoto ryšio įkainius, o tai – viena 38 klasei priklausančių telekomunikacijų paslaugų savybių. Šis su tarifais susijęs pranašumas yra taip pat svarbus elementas kitoms 38 klasės paslaugoms, kurios paprastai siūlomos kartu su telekomunikacijų paslaugomis. Be to, 9 klasės prekės, kaip ir 42 klasei priklausančios paslaugos, kurioms prašoma registracijos, būtinos teikiant telekomunikacijos paslaugas. Aplinkybė, kad šios prekės ir paslaugos gali būti naudojamos ne telekomunikacijų srityje, nedraudžia, kad ši techninė paskirtis, t. y. jų naudojimas teikiant 38 klasės telekomunikacijos paslaugas, būtų laikoma savybe, dėl kurios žymuo „Homezone“ šias prekes apibūdintų. Taip pat žymuo „Homezone“ vartotoją galėtų informuoti apie tai, kad aptariamos prekės ir paslaugos skirtos naudoti namuose ar kad minėtoms paslaugoms taikomi specialūs gyvenamosios vietovės tarifai.

16 VRDT mano, kad laikėsi pareigos nagrinėjamą žodinį žymenį aiškinti visapusiškai. Be to, nereikia kelti klausimo, ką dar galėtų reikšti žymuo „Homezone“, nes užtenka konstatuoti, jog viena jo galimų reikšmių yra apibūdinamojo prekių ir paslaugų, kurioms prašoma registracijos, pobūdžio.

17 Ji tvirtina, kad žymens apibūdinamojo pobūdžio vertinimas turi būti grindžiamas paprasto vartotojo ir specialisto, kuris susiduria su nagrinėjamomis 9 klasei priklausančiomis prekėmis ir 38 bei 42 klasių paslaugomis, požiūriu. Be to, aplinkybė, kad germanofoniškoje aplinkoje žymuo naudotas apibūdinimo tikslais, nustatyta remiantis patikima informacija.

— Bendrojo Teismo vertinimas

18 Pagal Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punktą neregistruojami prekių ženklai, sudaryti tiktai iš žymenų arba nuorodų, kurie prekyboje gali būti naudojami žymėti rūšį, kokybę, kiekį, paskirtį, vertę, geografinę kilmę arba prekių pagaminimo ar paslaugų suteikimo laiką ar kitas prekių ar paslaugų savybes.

19 Be to, iš Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 2 dalies matyti, kad reikia atsisakyti įregistruoti žymenį, kai jis yra apibūdinamojo pobūdžio arba vienos valstybės narės kalboje neturi skiriamųjų požymių, nors jis gali būti įregistruotas kitoje valstybėje narėje (2002 m. rugsėjo 19 d. Teisingumo Teismo sprendimo *DKV prieš VRDT*, C-104/00 P, Rink. p. I-7561, 40 punktas).

20 Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punktu draudžiant kaip Bendrijos prekių ženklus registruoti tokius žymenis ar nuorodas siekiama bendrojo intereso tikslo, reikalaujančio, kad visi laisvai galėtų naudoti prekių ar paslaugų, kurioms prašoma registracijos, savybes apibūdinančius žymenis ar nuorodas. Todėl šia nuostata užkertamas kelias tam, kad tokius žymenis ar nuorodas galėtų naudoti tik viena įmonė dėl to, kad jie buvo įregistruoti kaip prekių ženklai (2003 m. spalio 23 d. Teisingumo Teismo sprendimo *VRDT prieš Wrigley*, C-191/01 P, Rink. p. I-12447, 31 punktas ir 2007 m. birželio 14 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Europig prieš VRDT (EUROPIG)*, T-207/06, Rink. p. II-1961, 24 punktas).

21 Kad žodinis žymuo patektų į Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punkto taikymo sritį, užtenka, kad bent viena jo reikšmė nurodytų atitinkamų prekių ar paslaugų savybę (2004 m. vasario 12 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Koninklijke KPN Nederland*, C-363/99, Rink. p. I-1619, 97 punktas ir 2008 m. vasario 13 d. Teisingumo Teismo nutarties *Indorata-Serviços e Gestão prieš VRDT*, C-212/07 P, 35 punktas; pagal analogiją taip pat žr. minėto Teisingumo Teismo sprendimo *VRDT prieš Wrigley* 32 punktą).

22 Todėl Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punkto taikymo tikslais reikia išnagrinėti, ar bent viena nagrinėjamo žymens reikšmė nurodo atitinkamų prekių ar paslaugų savybę.

23 Pagal teismo praktiką žymens apibūdinamasis pobūdis turi būti vertinamas atsižvelgiant į prekes ar paslaugas, kurioms prašoma registracijos, ir į tai, kaip jį suvokia atitinkama visuomenė (2002 m. kovo 20 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *DaimlerChrysler prieš VRDT (CARCARD)*, T-356/00, Rink. p. II-1963, 25 punktas ir 2005 m. balandžio 14 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Celltech prieš VRDT (CELLTECH)*, T-260/03, Rink. p. II-1215, 28 punktas).

24 Nagrinėjamu atveju, kaip ginčijamo sprendimo 16 punkte pabrėžė Apeliacinė taryba, o ieškovė to neginčijo, žodžių junginį „homezone“, kuris sudarytas iš anglų k. žodžių, supras ne tik angliškai, tačiau ir vokiškai kalbantys vartotojai, nes žodis „zone“ egzistuoja ir vokiečių k., o „home“ yra bendrinės anglų k. žodis. Todėl manytina, kad atitinkama visuomenė sudaryta ir iš angliškai, ir iš vokiškai kalbančių asmenų.

25 Kadangi aptariamos prekės ir paslaugos skirtos ne tik galutiniams vartotojams, bet ir daliai specialistų, atitinkamą visuomenę sudaro tiek specialistai, tiek galutiniai vartotojai, kurie yra pakankamai informuoti ir protingai pastabūs bei nuovokūs.

26 Kiek tai susiję su prašomo įregistruoti prekių ženklo reikšme, iš teismo praktikos matyti, jog tam, kad iš žodžio ar naujadaro, kurį sudaro sudedamųjų dalių derinys, sudarytas prekių ženklas būtų laikomas apibūdinamuoju Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punkto prasme, apibūdinamąja turi būti pripažinta ne tik kiekviena šių sudedamųjų dalių, bet ir pats ženklas ar naujadaras (2007 m. birželio 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *MacLean-Fogg prieš VRDT (LOKTHREAD)*, T-339/05, Rink. p. II-61, 30 punktas ir jame nurodyta teismų praktika).

27 Prekių ženklas, kurį sudaro naujadaras ar žodis iš kelių elementų, kurių kiekvienas apibūdina prekių ar paslaugų, kurioms prašoma registracijos, savybes, pats apibūdina šių prekių ar paslaugų savybes Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punkto prasme, nebent egzistuoja pastebimas skirtumas tarp naujadaro ar žodžio ir paprastos jį sudarančių elementų sumos. Tai suponuoja, kad dėl neįprasto derinio pobūdžio minėtų prekių ar paslaugų atžvilgiu naujadaras ar žodis sukuria įspūdį, pakankamai skirtingą nuo to, kuris atsiranda dėl paprasto jį sudarančių elementų nuorodų sujungimo, ir todėl jis reiškia daugiau nei minėtų elementų sumą. Šiuo atžvilgiu nagrinėjamo žodžio analizė, atsižvelgiant į atitinkamas leksikos ir gramatikos taisykles, taip pat yra svarbi (žr. minėto Sprendimo *LOKTHREAD* 31 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

28 Nagrinėjamu atveju žymuo „Homezone“ sudarytas iš dviejų žodžių „home“ ir „zone“, sujungtų taip, kad sudarytų vieną žodį.

29 Anglų k. žodis „home“ reiškia „namus, būstą, tėvynę“ ir atitinka vokiečių k. žodį „heim“. Antrasis žodis „zone“, egzistuojantis ir vokiečių k., abiem kalbomis reiškia apibrėžtą teritoriją ar erdvę. Kiekvienas šių elementų gali būti apibūdinamasis, nes kiekvienas jų turi tikslią reikšmę.

30 Be to, žodžių junginio „homezone“, sudaryto sujungus žodžius „home“ ir „zone“, struktūra nėra neįprasta. Atvirkščiai, toks sujungimas atitinka anglų ir vokiečių. k. gramatikos taisykles. Iš to matyti, kad reikšmė, kurią galima priskirti žymeniui, dėl kurio kilo ginčas, nesiskiria nuo reikšmės, priskiriamos dviem jį sudarantiems žodžiams ta prasme, kad žymuo negali sukelti kitokio įspūdžio nei sukuriamas paprasčiausiai sujungus šiuos du žodžius sudarančias reikšmes.

31 Ieškovė pripažįsta, kad žodžiai „home“ ir „zone“, kaip ginčijamo sprendimo 16 punkte pastebėjo Apeliacinė taryba, anglų k. turi reikšmę. Tačiau ji mano, kad šiuo žodžių junginiu apibrėžiamos gyvenamosios vietovės, kurioje imantis įvairių priemonių akcentuojama tam tikra gyvenimo kokybė ir didelis saugumas, gatvės. Vokiečių k. šį žodžių junginį galima būtų versti kaip „apriboto eismo zona“, „žaidimų gatvė“ arba „gyvenamoji zona“. Jos nuomone, Apeliacinė taryba neįrodė, kad šis žymuo reiškia

„gyvenamąją vietovę“ arba „artimą vietovę“ ar žodį, kuris angliškai ar vokiškai kalbančios visuomenės požiūriu apibūdintų su telekomunikacijomis susijusias prekes ar paslaugas.

32 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad pagal teismų praktiką (žr. šio sprendimo 21 punktą) užtenka, jog bent viena galima šio žymens reikšmė nurodytų kokią nors atitinkamų prekių ar paslaugų savybę tam, kad patektų į Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punkto taikymo sritį. Be to, iš šio sprendimo 26–27 punktuose minėtos teismų praktikos matyti, kad paraiška įregistruoti iš naujadaro sudarytą prekių ženklą gali būti atmesta paaiškėjus, jog toks prekių ženklas yra apibūdinamasis. Taigi ieškovė negali Apeliacinės tarybos kaltinti, kad savo vertinimą ši grindė klaidingu žymens, dėl kurio kilo ginčas, vertimu ir neatsižvelgė į vienintelę jam priskirtiną reikšmę.

33 Todėl pagal kiekvieno šio elemento reikšmę padariusi išvadą, kad žodinis elementas „homezone“ gali reikšti „gyvenamąją vietovę“ arba „artimą vietovę“, Apeliacinė taryba nepadarė klaidos.

34 Kadangi Apeliacinė taryba teisingai nustatė vieną galimų žymens, dėl kurio kilo ginčas, reikšmių, reikia priminti, kad tam, jog žymeniui būtų taikomas Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punkte nustatytas draudimas, reikia, kad tarp jo ir nagrinėjamų prekių ar paslaugų būtų pakankamai tiesioginė ir konkreti sąsaja, leidžianti suinteresuotajai visuomenei iš karto ir nesvarstant suvokti nagrinėjamų prekių ir paslaugų ar vienos iš jų savybių apibūdinimą (2004 m. vasario 5 d. Teisingumo Teismo nutarties *Streamserve prieš VRDT*, C-150/02 P, Rink. p. I-1461, 31 punktas; 2002 m. vasario 27 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Streamserve prieš VRDT (STREAMSERVE)*, T-106/00, Rink. p. II-723, 40 punktas; 2007 m. lapkričio 20 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Tegometall International prieš VRDT – Wuppermann (TEK)*, T-458/05, Rink. p. II-4721, 80 punktas ir 2008 m. liepos 8 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Reber prieš VRDT – Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (Mozart)*, T-304/06, Rink. p. II-1927, 90 punktas).

35 Reikia išnagrinėti, ar, kiek tai susiję su paraiškoje įregistruoti prekių ženklą nurodytomis prekėmis ir paslaugomis, taip yra nagrinėjamu atveju.

— Dėl 38 klasės telekomunikacijos paslaugų

36 Kalbant apie šias paslaugas, išvadą, kad žodžių junginys „homezone“ yra apibūdinamasis, Apeliacinė taryba padarė remdamasi dviem teiginių grupėmis.

37 Viena vertus, ginčijamo sprendimo 17 ir 18 punktuose ji pabrėžė, kad mobiliojo ryšio paslaugų teikėjai kai kurias šias paslaugas teikė taikydami tarifus, panašius į įkainius už fiksuotą ryšį, kai vartotojas yra vietovėje, kurią jis pats apibrėžė, ir kad, kaip matyti iš eksperto paminėtų pavyzdžių, susijusių su internetu, kai kurie teikėjai žodį „homezone“ naudojo ne kaip prekių ženklą, bet kaip šias paslaugas apibūdinantį žodį.

38 Kita vertus, ginčijamo sprendimo 19 punkte Apeliacinė taryba nusprendė, kad klausimas, ar prašomas įregistruoti žymuo buvo naudojamas aprašytoms mobiliojo ryšio paslaugoms žymėti, nėra svarbus, nes tam, kad registracijos paraiška būtų atmesta remiantis Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punktu, nebūtina, kad žymuo būtų realiai naudojamas registracijos paraiškos pateikimo dieną. Ji pridūrė, kad nagrinėjamu atveju šiuo žymeniu galėjo būti nurodoma pagrindinė tokios paslaugos charakteristika, t. y. vietovė, kurioje taikomas sumažintas tarifas, panašus į įkainius už fiksuotą ryšį.

39 Ieškovė teigia, kad Apeliacinė taryba nepaaiškino, kaip žodis „homezone“ buvo naudojamas nagrinėjamoms paslaugoms žymėti.

40 Konstatuotina, kad dėl šio sprendimo 37 punkte nurodytų motyvų Apeliacinė taryba, pateikusi mobiliojo ryšio paslaugų, jos teigimu, apibūdinamuoju žodžių junginiu „homezone“ aprašymą, rėmėsi eksperto pateiktais pavyzdžiais tam, kad padarytų išvadą, jog kai kurie teikėjai šį žodį vartotojo apibūdinimo tikslais.

41 Kadangi Apeliacinė taryba rėmėsi rinkoje siūlomų tam tikrų specifinių mobiliojo ryšio paslaugų savybėmis, o ne įprastomis telekomunikacijų paslaugų, nepaisant to, ar jos siūlomos rinkoje, savybėmis, priimdama sprendimą ji turėjo įrodyti, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas yra apibūdinamasis minėtų mobiliojo ryšio paslaugų atžvilgiu.

42 Tačiau kadangi Apeliacinė taryba apsiribojo nuoroda į eksperto minėtus pavyzdžius, susijusius su mobiliojo ryšio rinka, ir jų net trumpai neaprašė, remiantis ginčijamu sprendimu negalima daryti išvados, kad prekių ženklas „Homezone“ apibūdino 38 klasės telekomunikacijos paslaugas.

43 Šiuos pavyzdžius ekspertas pateikė norėdamas pagrįsti motyvaciją, skirtą įrodyti, kad žymuo, dėl kurio kilo ginčas, neturi skiriamųjų požymių, nes atitinkamoje rinkoje jis buvo naudojamas prekėms ir paslaugoms žymėti. Todėl šie pavyzdžiai negali pagrįsti su apibūdinamuoju prekių ženklo pobūdžiu susijusios motyvacijos pagal Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punktą.

44 Reikia pridurti, kad Apeliacinė taryba neaiškina, kaip remiantis šiais pavyzdžiais galima pagrįsti išvadą, kad prekių ženklas „Homezone“ yra apibūdinamasis.

45 Be to, net darant prielaidą, kad ginčijamame sprendime nurodyti pavyzdžiai buvo paminėti nagrinėjant teisinį pagrindą dėl Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punkto pažeidimo, juos sudarė iš interneto atspausdinti straipsniai, ir ekspertas pateikė jų sąrašą. Jis tik paminėjo jų antraštes, nurodė interneto adresus, kur šie buvo rasti, ir, nenurodydamas tikslaus šaltinio, pacitavo kelis sakinius. Šiose antraštėse ir sakiniuose, kurie greičiausiai paimti iš šių straipsnių, daroma nuoroda į žodį „homezone“, tačiau daugiau nepateikiama paaiškinimų dėl to, ar šis žodis gali žymėti nagrinėjamas paslaugas.

46 Be to, eksperto išvadą, padarytą remiantis iš Vikipedijos gauta informacija, taip pat reikia atmesti, nes ji grindžiama iš bendros interneto enciklopedijos, kurios turinys bet kada gali būti pakeistas ir kai kuriais atvejais tai gali padaryti bet koks, net anoniminis lankytojas, paimtu straipsniu, todėl padaryta remiantis abejotina informacija.

47 Apeliacinė taryba taip pat nurodė, kad, kaip matyti iš 2005 m. rugsėjo 5 d. Nutarties dėl laikinųjų apsaugos priemonių, veiksmais, kurių ieškovė ėmėsi prieš savo konkurentus, kurie naudojo žodį „homezone“, negalėjo būti pasiekta, kad šis žodis nebūtų laikomas akivaizdžiu nagrinėjamų paslaugų įvardijimu, tačiau ji nenurodė minėtos nutarties, kuria remdamasi pateikė vertinimą, reikšmės ar turinio, taip pat – ryšio, egzistuojančio tarp šios nutarties ir minėto vertinimo; be to, vertinimas pateiktas paprasto teigimo forma.

48 Reikia pridurti, jog savo motyvaciją Apeliacinė taryba grindė teisinga prielaida, kad žymens apibūdinamasis pobūdis nepriklauso nuo realaus jo naudojimo (žr. šio sprendimo 38 punktą). Tačiau ji tik pabrėžė, kad žymeniu „Homezone“ gali būti žymimi sumažinti aprašytos mobiliojo ryšio paslaugos tarifai, bet nenurodė, kaip šiuo žymeniu, kurio atžvilgiu ji nusprendė, kad juo gali būti žymima „gyvenamoji vietovė“ ar „artima vietovė“, daroma nuoroda į tarifus, ir dėl to juo gali būti nurodoma telekomunikacijos paslauga, kuriai būdinga specifinė tarifų sistema.

49 Iš to matyti, kad Apeliacinė taryba, kuri savo sprendime rėmėsi tik tam tikromis rinkoje siūlomomis mobiliojo ryšio paslaugomis, neįrodė, kad savo motyvaciją grindė tikromis faktinėmis aplinkybėmis. Tai darydama ji neįrodė, kad prekių ženklu „Homezone“ gali nurodyti 38 klasės telekomunikacijos paslaugą arba vieną jos savybių. Todėl, kiek tai susiję su šiomis paslaugomis, pirmajam ieškinio pagrindui reikia pritarti.

— Dėl kitų 38 klasės paslaugų

50 Dėl šių paslaugų ginčijamo sprendimo 20 punkte Apeliacinė taryba atsisakymą registruoti prekių ženklą „Homezone“ motyvavo taip:

„Kitos 38 klasės paslaugos, kurioms prašoma prekių ženklo registracijos, yra papildomos ir pagalbinės naudojantis telefoninėmis paslaugomis, teikiamomis taikant aprašytus sumažintus tarifus. Sudarydamas sutartį dėl telefono ryšio teikimo, paslaugų teikėjas dažnai suteikia tam tikrą įrangą, naudojamą nuomos pagrindu. Šiandien pagal sutartį dėl mobiliojo ryšio teikimo dažnai suteikiama galimybė naudotis internetu teikiamomis paslaugomis. Informacijos teikimo telefonu paslaugos ir kitos tinklo operatoriaus, informaciją perduodančio tarpininko ir prieigos teikėjo paslaugos taip pat įtraukiamos į tipinį bendrą pasiūlymą, paprastai suformuluotą sutartyje dėl mobiliojo ryšio. Tarifų nustatymas, įskaitant galimą pasirinkti „Homezone“, taip pat yra tiesiogiai svarbus teikiant šias paslaugas“.

51 Spręsdama dėl prekių ženklo „Homezone“ apibūdinamojo pobūdžio kitų 38 klasės paslaugų atžvilgiu Apeliacinė taryba konkrečiai rėmėsi informacijos teikimo telefonu ir kitomis tinklo operatorių, informaciją perduodančių tarpininkų ir prieigos teikėjų paslaugomis, kartais teikiamomis internetu, kurias šie operatoriai paprastai nurodo pasiūlyme dėl mobiliojo ryšio paslaugų.

52 Ji padarė išvadą, kad prekių ženklas „Homezone“ yra apibūdinamasis, remdamasi teiginiu, jog šios paslaugos susijusios su mobiliojo ryšio paslaugomis, kurios apima galimybę pasirinkti vadinamąjį „Homezone“ tarifą, jeigu tos paslaugos nurodomos teikiant pasiūlymą dėl mobiliojo ryšio, dėl kurio jis tampa patrauklesnis.

53 Kaip konstatuota šio sprendimo 40–49 punktuose, Apeliacinė taryba neįrodė, kad prekių ženklu „Homezone“ galima būtų nurodyti 38 klasės telekomunikacijos paslaugą ar vieną jos savybių. Todėl Taryba negali tvirtinti, kad minėtas prekių ženklas taip pat yra apibūdinamasis kitų 38 klasės paslaugų atžvilgiu, remdamasi vien tuo, kad jos susijusios su mobiliojo ryšio paslauga, apimančia pasiūlymą dėl „homezone“ tarifo.

54 Be to, Apeliacinė taryba neišskyrė egzistuojančio tiesioginio ir konkretaus ryšio, kurį atitinkama visuomenė galėtų nustatyti tarp prekių ženklo „Homezone“, kuris gali būti siejamas su geografinės vietovės idėja ir kuriuo nedaroma nuoroda į tarifus, ir paslaugų, susijusių su internetu teikiamomis paslaugomis ar informacijos teikimu telefonu paslaugomis, teikimo. Be to, iš ginčijamo sprendimo nematyti, kad tokios paslaugos galėtų būti siūlomos ar teikiamos pagal procedūrą, nustatytą atsižvelgiant į geografinius veiksnius.

55 Iš to matyti, kad Apeliacinė taryba neįrodė, jog prekių ženklas „Homezone“ galėtų žymėti 38 klasės paslaugas, kurios nėra telekomunikacijos paslaugos, ar vieną jų savybių.

— Dėl 9 ir 42 klasių prekių ir paslaugų

56 Dėl 9 klasės „garso ar vaizdo įrašymo, perdavimo ar atkūrimo aparatūros, magnetinių duomenų laikmenų, duomenų dorojimo įrenginių ir kompiuterių“ ginčijamo

sprendimo 21 punkte Apeliacinė taryba nurodo, kad, kiek tai susiję su šiomis prekėmis, prekių ženklo „Homezone“ registracijos paraišką reikia atmesti, nes „jos suteikia galimybę teikti [prekių ženklu] apibūdinamas mobiliojo ryšio paslaugas“.

57 Taigi Apeliacinės tarybos teigimu, žymenį, dėl kurio kilo ginčas, reikia laikyti galinčiu nurodyti nagrinėjamas 9 klasės prekes dėl to, kad šios prekės suteikia galimybę veikti šiuo žymeniu apibūdinamai mobiliojo ryšio paslaugai.

58 Konstatuotina, kad taip nuspręsdama Apeliacinė taryba nesilaikė šio sprendimo 34 punkte minimoje teismų praktikoje nustatytų reikalavimų. Pagal šią praktiką tam, kad žymuo būtų laikomas apibūdinamuoju, reikia įrodyti, kad tarp jo ir nagrinėjamų prekių ar paslaugų yra pakankamai tiesioginė ir konkreti sąsaja, leidžianti suinteresuotajai visuomenei iš karto ir nesvarstant suvokti nagrinėjamų prekių ir paslaugų ar vienos jų savybių apibūdinimą.

59 Nurodydama, kad nagrinėjamos 9 klasės prekės „suteikia galimybę“ teikti mobiliojo ryšio paslaugą, Apeliacinė taryba apibūdino funkcinę sąsają tarp minėtų prekių ir vienos iš 38 klasei priklausančių paslaugų, nors ji turėjo išskirti tiesioginį ir konkretų ryšį, kurį atitinkama visuomenė galėtų nustatyti tarp žodžio „homezone“, kuris gali būti siejamas su geografinės vietovės idėja, ir nagrinėjamų prekių, skirtų įrašyti, perduoti ar atkurti garsą ar vaizdą ir apdoroti duomenis.

60 Net jeigu būtų įrodyta, kad šios prekės suteikia galimybę veikti mobiliojo ryšio paslaugai, kuriai būdingi tarifai, nustatomi remiantis šios paslaugos gavėjo buvimo vieta, to neužtenka žymens „Homezone“ apibūdinamajam pobūdžiui įrodyti, kai, be to, šio žymens reikšmė minėtų prekių ar tam tikrų jų savybių atžvilgiu niekaip nesusijusi su tarifais.

61 Iš to matyti, kad Apeliacinė taryba neįrodė, jog prekių ženklu „Homezone“ galėtų būti nurodomos nagrinėjamos 9 klasės prekės ar viena jų savybių. Todėl, kiek tai susiję su šiomis prekėmis, pirmajam ieškinio pagrindui reikia pritarti.

62 Apeliacinė taryba nurodė, kad išvada, jog nagrinėjamos 9 klasės prekės suteikia galimybę teikti mobiliojo ryšio paslaugą, taip pat taikoma kalbant apie 42 klasės paslaugas, dėl kurių pateikta prieštaravimų.

63 Ji pridūrė, kad 42 klasės „inžinerijos paslaugos; kompiuterių programų rengimas; kompiuterių programų rengimo paslaugos; eksperto nuomonės teikimas; techninės konsultacijos ir ekspertizės teikimas; duomenų apdorojimo įrangos ir kompiuterių nuoma; telekomunikacijų įrangos techninis dizainas ir planavimas“ „skirti suteikti atitinkamas technologijas“.

64 Galiausiai Apeliacinė taryba nusprendė, kad „tinklo operatoriaus, informaciją perduodančio tarpininko ir prieigos teikėjo paslaugos, t. y. prieigos prie duomenų tinklo ir kompiuterinių duomenų bazių suteikimas; tyrimai telekomunikacijų inžinerijos srityje; duomenų bazių įrangos atnaujinimas; informacijos saugojimas kompiuterių duomenų bazėse; duomenų bazių įrangos įdiegimas ir priežiūra; prieigos prie duomenų bazių laiko suteikimas“, yra „būtini surinkti ir apdoroti su paslauga susijusius parametrus (pvz., gyvenamoji vieta ir vartotojo nustatytos jos ribos) ir vartotojo duomenis, būtinus nurodyti sąskaitose už telefono paslaugas“.

65 Reikia pabrėžti, kad šie motyvai neišskiria tiesioginės ir konkrečios sąsajos, kurią atitinkama visuomenė galėtų nustatyti tarp žodžių junginio „homezone“, suprantamo kaip „gyvenamoji vietovė“ ar „artima vietovė“, ir aptariamų paslaugų.

66 Pirma, motyvas, kad 42 klasės paslaugos „suteikia galimybę teikti [prekių ženklu] apibūdinamas mobiliojo ryšio paslaugas“, nepakankamas dėl tų pačių trūkumų, kurie, kalbant apie nagrinėjamas 9 klasės prekes, nurodyti šio sprendimo 58–59 punktuose. Taigi, net jeigu būtų įrodyta, kad nagrinėjamos 42 klasės paslaugos suteikia galimybę veikti mobiliojo ryšio paslaugai, kuriai būdingi tarifai, nustatomi remiantis šios paslaugos gavėjo buvimo vieta, to neužtenka įrodyti, kad minėtų paslaugų ar tam tikrų jų savybių atžvilgiu žymuo „Homezone“ yra apibūdinamasis.

67 Teikiant šio sprendimo 59 punkte aprašytą mobiliojo ryšio paslaugą sudaryta galimybė naudotis kiekvienai nagrinėjamų 42 klasės paslaugų kategorijai būdingomis technologijomis ir, atsižvelgiant į tai, kad yra tik bendras ir abstraktus rėmimasis tokia suteikta galimybe naudotis technologijomis, kurių neįmanoma identifikuoti, nesant elementų, leidžiančių įvardyti ryšio tarp žymens „Homezone“ ir nagrinėjamų paslaugų buvimą, negalima teigti, kad minėtų paslaugų ar kai kurių jų savybių atžvilgiu šis ženklas yra apibūdinamasis.

68 Galiausiai motyvas, kad kitos nagrinėjamos prekės „yra būtinos surinkti ir apdoroti su paslauga susijusius parametrus (pvz., gyvenamoji vieta ir vartotojo nustatytos jos ribos) ir vartotojo duomenis, būtinus nurodyti sąskaitose už telefono paslaugas“, be to, kad jis nesuteikia galimybės kiekvienos nagrinėjamų paslaugų kategorijos atveju nustatyti, kodėl šios paslaugos yra būtinos norint surinkti ir apdoroti su mobiliojo ryšio paslauga susijusius parametrus ir duomenis, reikalingus nurodyti sąskaitose, turint omenyje geografinę vietovę ir vartotojo gyvenamosios vietovės ribas, neleidžia nustatyti žymens „Homezone“ apibūdinamojo pobūdžio tokių paslaugų ar kai kurių jų savybių atžvilgiu. Iš šių motyvų neišplaukia, kad atitinkama visuomenė nedelsiant ir be papildomų apmąstymų žymenį „Homezone“ suvoks kaip apibūdinantį vieną šių paslaugų savybių.

69 Iš to matyti, kad Apeliacinė taryba neįrodė, jog prekių ženklu „Homezone“ galėtų būti nurodomos nagrinėjamos 42 klasės paslaugos ar viena jų savybių. Todėl, kiek tai susiję

su šiomis paslaugomis, taip pat ir su visomis prekėmis ir paslaugomis, kurioms prašoma registracijos, pirmajam ieškinio pagrindui reikia pritarti.

Dėl antrojo (ieškinio) pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu

— Šalių argumentai

70 Ieškovė tvirtina, kad Apeliacinė taryba nustatė, jog žymuo „Homezone“ neturi skiriamųjų požymių, remdamasi tik tariamai apibūdinamuoju jo pobūdžiu, ir kad atsižvelgiant į tai, jog toks pobūdis nebuvo įrodytas, neįrodyta ir tai, kad yra absoliučių atsisakymo įregistruoti pagrindų, numatytų Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkte.

71 Be to, ji tvirtina, kad Apeliacinė taryba neatsakė į daugelį argumentų.

72 VRDT atsikerta, kad tai, jog nagrinėjamas prekių ženklas neturi skiriamųjų požymių, matyti iš to, kad jis yra apibūdinamasis, todėl Apeliacinė taryba neprivalėjo pateikti kitų priežasčių, dėl kurių manytų, jog nagrinėjamas žymuo neturi skiriamųjų požymių. Ji taip pat nurodo, kad vizualiu ir fonetiniu požiūriu šis ženklas nepasižymi jokiu

originalumu, dėl kurio ieškovės prekes ir paslaugas atitinkama visuomenė galėtų išskirti iš kitų įmonių prekių ir paslaugų.

— Bendrojo Teismo vertinimas

73 Pagal Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punktą neregistruojami neturintys jokio skiriamojo požymio prekių ženklai.

74 Visų pirma reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką kiekvienas iš Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalyje nurodytų atsisakymo įregistruoti pagrindų nepriklauso nuo kitų ir privalo būti nagrinėjamas atskirai (2004 m. balandžio 29 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Henkel prieš VRDT*, C-456/01 P ir C-457/01 P, Rink. p. I-5089, 45 punktas ir jame nurodyta teismų praktika).

75 Teisingumo Teismas taip pat pažymėjo, kad minėti atmetimo pagrindai turėtų būti aiškinami atsižvelgiant į bendrąjį interesą, kuriuo kiekvienas jų yra grindžiamas. Nagrinėjant kiekvieną iš šių pagrindų, bendrasis interesas, į kurį atsižvelgiama, gali ir net privalo atspindėti skirtingus vertinimus, atsižvelgiant į konkretų atmetimo pagrindą (minėto Sprendimo *Henkel prieš VRDT* 45 ir 46 punktai).

76 Šiuo atžvilgiu reikia pabrėžti, kad bendrojo intereso sąvoka, kuria grindžiamas Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punktas, akivaizdžiai neatskiriama nuo svarbiausios prekių ženklo funkcijos – užtikrinti vartotojui ar galutiniam naudotojui prekių ženklu nurodomos prekės ar paslaugos kilmę, kad jis galėtų neklysdamas atskirti šią prekę ar paslaugą nuo kitos kilmės prekių ir paslaugų (2004 m. rugsėjo 16 d. Teisingumo Teismo sprendimo *SAT.1 prieš VRDT*, C-329/02 P, Rink. p. I-8317, 23 ir27 punktai; 2005 m. rugsėjo 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *BioID prieš VRDT*, C-37/03 P, Rink. p. I-7975, 60 punktas ir 2008 m. gegužės 8 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Eurohypo prieš VRDT*, C-304/06 P, Rink. p. I-3297, 56 punktas).

77 Nagrinėjamu atveju ginčijamo sprendimo 24 punkte Apeliacinė taryba nusprendė, kad ginčijamo prekių ženklo registracijos paraišką reikia atmesti motyvuojant tuo, kad prekių ženklas neleidžia atskirti nagrinėjamų prekių ir paslaugų pagal jų komercinę kilmę, nes jis, kaip galima lengvai suprasti, apibūdina minėtų prekių ir paslaugų savybes.

78 Taigi vertindama skiriamąjį žodžių junginio „homezone“ pobūdį Apeliacinė taryba apsiribojo jo apibūdinamojo pobūdžio analize Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies c punkto prasme, nes ginčijamame sprendime nėra jokios konkrečios minėto reglamento 7 straipsnio 1 dalies b punkte numatyto atmetimo pagrindo analizės.

79 Prekių ženklą „Homezone“ Apeliacinė taryba nagrinėjo neatsižvelgdama į bendrąjį interesą, kurį Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkte siekiama konkrečiai apsaugoti, būtent – užtikrinti prekių ženklu nurodomos prekės ar paslaugos kilmę.

80 Be to, neįrodžiusi, kad žodžių junginys „homezone“ apibūdina nagrinėjamas 9, 38 ir 42 klasių prekes ir paslaugas, Apeliacinė taryba bet kuriuo atveju tuo remdamasi negalėjo padaryti išvados, kad nėra skiriamųjų požymių.

81 Iš to matyti, kad Apeliacinė taryba neįrodė, jog, kiek tai susiję su nagrinėjamomis 9, 38 ir 42 klasių prekėmis ir paslaugomis, prekių ženklas „Homezone“ neturėjo skiriamųjų požymių. Todėl antrajam ieškinio pagrindui reikia pritarti.

82 Kadangi, kiek tai susiję su prekėmis ir paslaugomis, kurioms prašoma registracijos, Apeliacinė taryba neįrodė, jog prekių ženklas „Homezone“ yra apibūdinamasis ir neturi skiriamųjų požymių, ginčijamą sprendimą reikia panaikinti, ir nėra reikalo nagrinėti Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 3 dalies pažeidimu grindžiamo trečiojo ieškinio pagrindo, susijusio su tuo, kad apibūdinamuoju pobūdžiu pasižymintis ar skiriamųjų požymių neturintis prekių ženklas dėl naudojimo juos įgijo.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

83 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Šiuo atveju ieškovė reikalavo priteisti iš VRDT vykstant procesui šiame teisme patirtas bylinėjimosi išlaidas. Kadangi VRDT pralaimėjo bylą, reikia patenkinti ieškovės reikalavimus ir priteisti iš VRDT vykstant procesui Bendrajame Teisme ieškovės patirtas bylinėjimosi išlaidas.

84 Be to, ieškovė reikalavo priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas, kurias ji patyrė vykstant administracinei procedūrai VRDT. Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad pagal Procedūros reglamento 136 straipsnio 2 dalį šalių patirtos būtinos išlaidos, susijusios su bylos nagrinėjimu Apeliacinėje taryboje, laikomos atlygintinomis. Tačiau tai negalioja bylinėjimosi išlaidoms, patirtoms vykstant procedūrai su ekspertu. Todėl ieškovės prašymas, kad VRDT, kuri pralaimėjo bylą, padengtų per administracinę procedūrą VRDT patirtas bylinėjimosi išlaidas, gali būti patenkintas tik dėl būtinųjų išlaidų, kurias ieškovė patyrė per procedūrą Apeliacinėje taryboje.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (šeštoji kolegija)

nusprendžia:

1. Panaikinti 2007 m. liepos 5 d. Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimą (byla R 1583/2006-4).

2. Priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas.

Meij Vadapalas Truchot

Paskelbta 2010 m. vasario 10 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.